

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΘΝΙΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

LIBRAIRIE ET IMPRIMERIE

CI-DEVANT

E. J. BRILL.

LEIDE — 1904.

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

28

Χαρτ. 0,16×0,10. Αιώνος XIX (σ. 264).

1 (σ. 1). «Τοιήματα και ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΡΩΜΑΪΚΑ συλλε-
γόμενα ὑπο τοῦ Ἐκάπεταν Πρεδλ. 1832-33-34-35».

α' (σ. 6). [Νεφάκη] «Ἱστορία ... τῆς Μάνης ὅλης, ἠθῶν χω-
ρίων καὶ ἐντράδων αὐτῆς διὰ στίχων πολιτικῶν».

Εἰς τὸ σημεῖον ∴ ἀνταποκρίνονται κάτω ἐν τῇ ψα ταῦτα ∴ ἀπὸ τοῦ Νικητᾶ
ἐκ τῆς δεκάτης ὄγδοης ἑκατονταετήσεως.

Ἄρχ. Μεγάλου βουνὸ βρῖσκεται ἐπάνω στὸν Μορέα.

β' (σ. 33). «Τολεμικά».

σ. 34. «Δεῦτε παῖδες (Rhigas)» - σ. 37. «Ἐνθουσιασμός τοῦ στρατιώτου ὑπερ
πατρίδος». Ἄρχ. Ὡ λυγερὸν καὶ κοπτερόν σπαθί μου!

γ' (σ. 43). «Τλάστα» (= Πλαστά).

σ. 44. «Ἐλπίδες τῆς Ἑλλάδος (Rhigas)» Ἄρχ. Ὡς πότε παλλικαριά!
- σ. 52. «Ὁρκος». Ἄρχ. Εἰς τὴν φιλάτην μου λοιπὸν πατρίδα. - σ. 55.
«Τροτροπή εἰς τοὺς Ἑλλήνας ὑπερ τῆς ἐλευθερίας». Ἄρχ. Τί καρτερεῖτε φίλοι
καὶ ἀδελφοί;

δ' (σ. 57). «Ἱστορικά».

σ. 58. «Θάνατος τοῦ Κίτζου Μπότζερη». Ἄρχ. Τρία πουλάκια καθόνται

¹ Συνέχεια ἐκ τῆς σ. 367.

'ετήν Ἄρτας τὸ γιοφύρι. - σ. 61. « Ἄλωσις τοῦ Μπεράτιου ». Ἄρχ. Μαῦρον πουλι ἐκάθονταν ἔστου Μπεράτιου τὸ κάστρον. - σ. 63. « Ἡ ὑπερδούλευσις τοῦ Γαρδίκι ». Ἄρχ. Κοῦκοι, νὰ μη λαλιώσατε, πουλιά, νὰ βουδαθήτε ! - σ. 65. « Ἡ μάχη τῶν Σουλιώτικα ». Ἄρχ. Ἐστὰ μέσα στὰ Τσερίτσανα, στὴν ἄκρ' ἀπὸ τὸ Σούλι. - σ. 71. « Ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ». Ἄρχ. Πῆ'ραν τὴν πόλιν, πῆ'ραν τὴν, πῆ'ραν τὴν Σαλονίκην. - σ. 73. « Ἡ σκλαβία τοῦ Κιαρὴλ-Μπίης ». Ἄρχ. Πῆ'ραν τὰ κάστρα, πῆ'ραν τὰ, πῆ'ραν καὶ τὰ δερβενία. - σ. 75. « Ὁ θάνατος τοῦ Διάκου ». Ἄρχ. Πολλὴ μαυρούλλα πλάκωσε, μαυρὴ ἴσαν καλιακούδα. - σ. 83. « Ὁ θάνατος τῆς Δέσποσ ». Ἄρχ. Ἄχος βράσος ἀκούεται, πολλὰ τουφέκια πέφτουν. - σ. 82. « Ὁ θάνατος τοῦ Βεληγκίκα ». Ἄρχ. Σταῖς δεκαπέντε τοῦ μαῖου, σταῖς εἴκοσι τοῦ μῆνα. - σ. 85. « Ὁ κύριος Μιχάλης ». Ἄρχ. Θέλω νὰ κάτσω, νὰ σὰς ἴπῳ, πολλὰ νὰ θὰ μαχθῆτε. - σ. 88. « Ἀντίστασις τοῦ Μεσολογγίου κατὰ τῶν τούρκων, καὶ ὑπερασίσις αὐτοῦ ». Ἄρχ. Νὰ μούν πουλι νὰ πετοῦνα νὰ πηγαίνα τοῦ ψήλου. - σ. 90. « Ἱστορία τοῦ Γεώργου τοῦ Σκατόβεργα (Kandiotisch) ». Ἄρχ. Ὅποιος καλ' ἀφουκράζεται, πάλι καλὰ δηγάται.

ε' (σ. 101). « Κλεφτικὰ ».

σ. 102. « Ἐπιγραφή τοῦ σπαθίου τοῦ Κοντολεάννη ». Ἄρχ. Οποῖς τυράννους δὲν ψηφεῖ. - σ. 103. « Γραφή τῶν κλέπτων τοῦ Βάλτου ». Ἄρχ. Κάτω στὸ Βάλτου τὰ χωρία. - σ. 105. « Τοῦ Στέργιου ». Ἄρχ. Κὰν τὰ δερβενία τουρκέψαν, τὰ πῆ'ραν Ἀρδανίτες. - σ. 106. « Ὁ τάφος τοῦ Δάμου ». Ἄρχ. Ὁ ἥλιος ἐδασιλεύε, κ' ὁ Δῆμος διατάζει. - σ. 108. « Τοῦ Μπουκοβάλλα ». Ἄρχ. Τ' εἶναι ὁ ἄχος ποῦ γίνεται, καὶ τῶραχιν μεγάλη; - σ. 110. « Τοῦ Ἰάννη Στάθα ». Ἄρχ. Μαῦρον καρὰδι ἐπλέε στὰ μέρη τῆς Κασσάνδρας. - σ. 112. « Τοῦ Γουρτάκη ». Ἄρχ. Δίψουν οἱ κάμποι γιὰ νερὰ, καὶ τὰ βούνα γιὰ χιονία. - σ. 114. « Τοῦ Ζαχαρία ». Ἄρχ. Τί εἶν' τὸ κακόν, ποῦ γίνεται τοῦτο τὸ καλοκαίρι; - σ. 118. « Τὸ μάθημα τοῦ Νάννου ». Ἄρχ. Ἐδγῆκ' ὁ Νάννος στὰ βούνα, ψῆλα στὰ κορφοβούνα. - σ. 120. « Τοῦ Πλιάσκου ». Ἄρχ. Κοίτετ' ὁ Πλιάσκας, κοίτεται στὴν ἐρημνὴν τὴν βρούσιν. - σ. 122. « Τοῦ Ὀλυμπού ». Ἄρχ. Ὁ Ὀλυμπος κ' ὁ Κίσσαδος, τὰ δυὸ βούνα μαλόνουν. - σ. 124. « Τοῦ Γεωργιοβόμου ». Ἄρχ. Ἐνα πουλάκι ξέβγαينه μέσα ἀπὸ τὸν Βάλτον. - σ. 127. « Ὁ καπετάνος ἀγαπητικός ». Ἄρχ. Νικόλα, κάτζε φρόνιμα, σὰν καπετάνος ποῦ εἶσαι. - σ. 129. « Ὁ ὕπνος τοῦ Ἀνδρείου ». Ἄρχ. Τώρα τὰ πουλιά, τώρα τὰ χελιδονία. - σ. 131. « Τελευταῖος ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Κλέφτη ». Ἄρχ. Ῥόβαλα κάτω στὸν γιᾶλόν, κάτω στὸ περιγιάλι.

ς' (σ. 133). « Διήγησις ».

σ. 135 « Ἡ Ἀρπαγή ». Ἄρχ. Ὡς κάθουμουν καὶ ἐτρωγα εἰς μαρμαρένιαν ταύλαν. - σ. 141. « Οἱ Ἀγαπητικοί ». Ἄρχ. Μιὰ λύγρη βάρε ἀρῶ-στᾶ γιὰ ἄνος ἀγοῦρ' ἀγάπην. - σ. 148. « Ὁ Χάρος καὶ αἱ Ψόχαι ». Ἄρχ. Τί εἶναι μαῦρα τὰ βουνα, καὶ στέκουν βουρκωμένα; - σ. 150. « Ὁ Χάρος καὶ ἡ Κόρη ». Ἄρχ. Μιὰ κόρη ἐκαυχῆθεκε, τὸν Χάρον τὸν φοβάται. - σ. 153. « Ὁ Μανόλης καὶ ὁ Ἰανιτζάρης ». Ἄρχ. Μδρὲ, Μανόλη, μδρὲ λεβέντη, μδρὲ καλὸ παιδί.

ζ' (σ. 155). « Οἰκίακα ».

σ. 156. « α ». Ἄρχ. Ξενιτευμένον μου πουλί καὶ παραπονεμένον. - σ. 156. « β ». Ἄρχ. Ἐδγατ' ἀγώρια στὸν χρόνον, κοράσια στὰ τραγούδια. - σ. 157. « γ ». Ἄρχ. Κύρα, χρῆσθ' τὴν Κυριακὴν, κ' ἀργύρω τὴν δευτέρω. - σ. 157. « δ ». Ἄρχ. Ὁ μισευμὸς εἶναι κακὸ, τὸ ἔχε γιὰ φαρμάκι. - σ. 158. « ε ». Ἄρχ. Ἐσένα πρέπει, ἀφέντη μου, φρεγάδα ν' ἀρματοσύης. - σ. 160. ζ. « Το γὰρ πολλὴ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραφροσύνην ». Ἐπιταὶ ὁ στίχος « Ἐγὼ σὲ φερτώσα, νὰ ὁ θεὸς σὲ ξεφορτώσῃ! ».

η' (σ. 161). « Ἐπιθαλάμια ».

σ. 162. « α ». Ἄρχ. Ἀπο τὰ τρίκορφα βούνα. - σ. 163. « β ». Ἄρχ. Ἀφίνω γείαν στὸν μαχαλᾶν, καὶ γείαν στοὺς ἰδικούς μου. - σ. 162. « γ ». Ἄρχ. Ἡ περιστερούλα, ἡ νύφη μᾶς. - σ. 165. « δ ». Ἄρχ. Ὅλες ἡ μελαχρονές κ' ἡ μαυρομάτες. - σ. 166. « ε ». Ἄρχ. Ἐδγατ', ἀγώρια, στὸν χρόνον, κοράσια στὰ τραγούδια.

θ' (σ. 167). « Δίστιχα τραγουδάκια ».

Εἶνε α' - ια' τὸν ἀριθμὸν.

ι' (σ. 171). « Ἐρωτικά ».

σ. 172. α'. Ἄρχ. Πουλάκι ξένο ξενιτευμένο. — σ. 175. β' Τὰ μάτιά σου τὰ μαῦρα, θεάνω!

ια' (σ. 179). « Neugriechische Literatur ».

σ. 180. « (Bruckstücke): Erotokritos und Aretusa. - σ. 183. « Ὁ Ὀδοιπορὸς, ποίημα δραματικὸν τοῦ Παναγιώτου Σούτσου 1835 (: Bruckstücke) ». - σ. 199. « Ὁ Περιπλανώμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου » (ἀποσπάσματα).

Ἐπονται ἄγραφοι αἱ σ. 204-219.

ιβ' (σ. 217). « Τοῖησις Ἀλεξάνδρου Σούτσου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος ΟΘΩΝΑ. 1833 ».

Ἄρχ. ἐν σ. 220. Ἡ Ἑλλὰς μετὰ δουλείαν, Βασιλεῦ, πολλῶν αἰώνων. Μόνον ἐν ταῖς ἀρτίαις τὸν ἀριθμὸν σελίδων εἶνε γεγραμμένον τὸ πρωτότυπον, ἀπέναντι δ' ἐκάστης αὐτῶν ἐν ταῖς περιτταῖς σελίδι γαλλικὴ μετάφρασις ἐν τῷ κεῖφ.

ιγ' (σ. 250). « Ἀφοσιώσεις τοῦ Ἰωάννης Τσουλουφιάδης Ἀργεῖου ».

Ἄρχ. Ὁ Βασιλεῦ, θεόπεμπτε, Ἑλλάδος Κυρίαρχα!

ιδ' (σ. 253). « Ἡ κόραι τῆς Ἀραχόβα πρὸς τὴν Βασιλίσσα τῆς Ἑλλάδος ».

Ἄρχ. Βασιλίσσα, ὦ ματιά μου, βάστεις καὶ τὸν κορώνα.

ιε' (σ. 254). « Ὕμνος εἰς τὸν θάνατον τοῦ Μάρκου Μπότζαρης ».

Ἄρχ. Κλαύσωμεν Ἕλληνες ἄνδρα γενναῖον.

2 (σ. 255). « Ἀμουράτης καλήφα τῆς δυναστείας τῶν Οττομανῶν πρὸς τοὺς Ἰαννίταις (: 1422 :) ».

Ἔχει δὲ ὡς: Βασιλεῦς Μούρατ', ἀνατόλης καὶ δύσεως,

γράφω εἰς ἐσᾶς Ἰαννίτας, καὶ σᾶς συμβουλεύω, νὰ ἐλθετε θεληματικῶς, νὰ μοῦ παραδώσετε τὸ καστρὸν σᾶς, καὶ νὰ μὲ προσκυνήσετε διὰ βασιλέαν σᾶς, διὰ νὰ μὴ κινήσετε εἰς θυμόν μέγαν, καὶ ἔλθω ἐναντίαν σᾶς μὲ στρατεύματα μοῦ, καὶ πάρω τὸ καστρὸν σᾶς μὲ τὸ σπαθί μοῦ. Καὶ τότε θέλετε πάθῃ τὰ, ὅσα ἔπαθαν καὶ τὰ λοιπὰ καστρῆ, ὅπου θεληματικῶς δὲν μὲ ἐπροσκύνησαν, καὶ ἐκατακώπησαν μὲ τὸ σπαθί μοῦ· καὶ ὑπο τῶν στρατιώτων μοῦ ἐσκλαβώθησαν, καὶ ἀνατόλην καὶ δύση ἐπελήθησαν.—

Καὶ ὄρκον ἀναμετάξυ μᾶς νὰ ποιήσωμεν, ὅτι νὰ μὴν σᾶς διώχνω πότε ἀπο τὸ καστρὸν σᾶς, καὶ ἐσεῖς πάλιν νὰ μὴν φανῆτε ἐπέβουλοι, καὶ τῆς βασιλείας μοῦ ἀπήθην ὅποτε.—

3 (σ. 257). « Ἄλη Πασιάς πρὸς τοὺς Παργιώτας ».

Ἔχει δι' ὧδε· Ἐγὼ Ἄλη Πασιάς. Εἶδοντες πρὸς ἐσᾶς τοὺς Παργιώτας, ὅτι ἐδεβαιωθήκετε ὁ πόλεμος, ὅπου ἔγενε σήμερον, καὶ ἐξάπωσα τὴν Πρέβυσαν. Διὰ τοῦτο, γιὰ ὅπου σᾶς γράφω, καὶ σᾶς διδῶ τὴν εἶδον, ὅτι μάνταμ ὅπου εἰσθε γείτονοι. ἐγὼ πόλεμον μετ' ἐσᾶς δὲν θέλω. Μόνον νὰ κινήσετε δυὸ, τρεῖς νομάτοι, νὰ ἐλθετε, νὰ κουβεντιάσωμεν, καὶ νὰ γενήτε τοῦ βασιλέως μοῦ, καὶ ὅτι νίζαμι θελήσετε, νὰ σᾶς δόκω.

Ἄμα δὲν θέλετε, νὰ ξέρετε ποῦ ἔχω καὶ μετ' ἐσᾶς πόλεμον, καὶ τὸ κρίμα στὸν λεμὸν σᾶς! —

Πρέβυσα, τρίτη ὀκτοβρίου ἀμάξι 1798.

4 (σ. 258). « Προσευχὴ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν βασιλέα Ὄθωνα Α ».

Ἄρχ. Πολυχρόνιον ποιήσει κύριος ὁ θεός.

Αἱ ἐπόμεναί σ. 259-260 ἄγραφοι.

5 (σ. 261). « Geschichte der Maïna ».

Περιλαμβάνει γλωσσικὰς ἐρμηνείας εἰς τὴν ἐν σ. 6 κ. ἰ. Ἱστορίαν τῆς Μάνης τοῦ Νεοφαίκη.

Ἐν τέλει πολλὰ ἄγραφα φύλλα.

29.

Χαρτ. 0,212 X 0,163. Αἰῶνες XVIII (σ. 28 + φ. 133).

1 (σ. 11. [Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως] Τῷ τίνα τὰ πά-
λαι καὶ νῦν περὶ τῶν παλιρροίων φιλοσοφηθέντα ζητήσαντι ».

Μετάφρασις νεοελληνική. Μετὰ σχημάτων. Ἐν τέλει τοῦ κειμέ-
νου (σ. 28)· Καλλινίκου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὸ σχολεῖον Ζαγοράς (ἡ λέξις Ζαγοράς
μονοκονδυλικῶς) καὶ ὁ ἀφαιρέσας ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γέ-
νης, καὶ ἐπικατάρατος.

2 (φ. 4^a). « Κωμῳδία. Ἦτοι ἔργα καὶ καμώματα τοῦ μια-
ροῦ ψευδασκητοῦ Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Κατιρλίῳ, καὶ τῶν ἀσε-
βεστάτων ἀθείων ἐκείνου μαθητῶν, ὁπαδῶν καὶ διδασκάλων... ».

Διαιρεῖται εἰς πέντε πράξεις ἢ δράματα, ὡς λέγονται ἐν τῷ κώδικι.
Τοῦ κειμένου προτάσσονται·

α' (φ. 1^a). Τὰ πρόσωπα τῆς κωμῳδίας κατὰ δράματα.

Ἐν τέλει αὐτῶν μονοκονδυλικῶς· Προϊλάβου Καλλινίκου θείῳ
δ' ἔλλει καὶ Κωνσταντινουπόλεως.

β' (φ. 2^b). « Προαναφώνησις ».

Ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς·

Ἴδοῦ λοιπὸν ὧ φίλτατε κατὰ τὴν δέησίν σου,
κατὰ τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὴν ἀξίωσίν σου.

Καὶ γιὰ χατῆρι σου πολὺ στέλω τὴν κωμῳδίαν,
καὶ λάβε τὴν ὡς ζήτησας μὲ κάθε προθυμίαν.

Καὶ ἀνεγίνωσκε συχνὰ ὅτι εἶναι ἀστεία,
καὶ πόνημα περίεργον νώστημν καὶ ἠδυία,
ὅπερ καὶ ἀπὸ λόγου σου κάθε μελαγχολίαν,
ἀποδιώξει παρευθύς καὶ καθ' ἀμφιβολίαν.

γ' (φ. 3^a). « Τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν ».

Ἄρχ. Αἱ ραδιουργίαι, καὶ τὰ κινήματα τοῦ καταράτου
Αὐξεντίου καὶ τῶν μιαρῶν αὐτοῦ μαθητῶν, καὶ διδασκά-
λων, ὧ φιλιαναγνώστα κωμῳδία ὠνομάσθησαν· διότι ἀφ'

οὐ ἀναγνώσης αὐτὰ, θέλεις καταλάβει ὅτι δὲν διαφέρουσι καθόλου ἀπὸ τὰς κωμωδίας. . . .

Ἐν ἀρχῇ τῆς προσφωνήσεως ταύτης τοῖς ἐντευζομένοις ἀποταύ-
πνεται ἡ σφραγὶς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε' καὶ ἐν
τέλει γέγραπται ἴδια αὐτοῦ χειρὶ Καλλινίκου πατριάρχου, καὶ
ὁ ἀφαιρισόμενος ἀφωρισμένος ἀπὸ θεοῦ, καὶ ἀσυγχώρητος.

Μετὰ δὲ τὸ πέρασ τοῦ κειμένου τῆς κωμωδίας εὐρηναται γεγραμ-
μένα ταῦτα:

αψνδω: σεπτεμβρίου λη ἔλαβε τὸ παρὸν τέλος.

παρὰ τῆς ἐξάψεως ἢ δωδεκαστίχου

καὶ κατωτέρω Καλλινίκου Πατριάρχου καὶ ὁ ἀφαιρήσας
ἀφωρισμένος ἀπὸ θεοῦ καὶ ἄλλοτε, μετὰ θάνατον ἀφιε-
ρώθη δὲ εἰς τὸ σχολεῖον Ζαγοράς (ἡ λέξις Ζαγοράς μονοκον-
δυλικῶς).

3 (φ. 124^a). α αψνζω ('Απριλ. διαγεγραμμένον) Ἰανουα-
ρίου ἢ καθαιρέσις τοῦ Κυρίλλου τοῦ εἰς τὴν βίβλον ταύτην
ἐμπεριεχομένου ἤτοι τοῦ πρὸ ἡμῶν ».

Ἡ συνοδικὴ αὕτη πράξις εἶνε αὐτόγραφος τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
τριάρχου **Καλλενίκου Ε'**, ἀπελύθη δὲ τῷ αψνζ' καὶ ἀρχεται ὡδε:
Βαβαὶ ὡς χαλεπὴ καὶ ἐργώδης ἐκ προοιμίου.

4 (φ. 131_ε). « Σημ[είωσις] ἀναφορᾶς τινὸς οὕτω ζητηθεί-
σης ».

Ἄρχ. Παν[αγιώτατε] καὶ Σοφ[ώτατε] Δέσποτα. Ἄνίσως ὁ
σοφὸς ἐκεῖνος ἐκκλησιαστῆς.

Ἐν φ. 133_ε. Τῷ 1778_ω: ἔτει μνη' Ἰουνίου εἰς σεισμὸς ἤρι-
κώδης ἐν σμύρνῃ ἐγένετο καὶ διεκράτησε κλί[ον]ουμένη ἢ
γῆ μέχρι τέλους τοῦ μηνός. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ κδη τοῦ μηνός
ἡμέρα κυριακῇ γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς μέγας, καὶ τὸ τρίτον
μέρος αὐτῆς κατέκλυσε καὶ τὴν ἀγίαν φωτινὴν πάλιν καὶ
τὸ σχολεῖον ὁμοῦ καὶ τοὺς τῶν προκρίτων πιστῶν οἴκους
πάντας· εὗρε γὰρ καὶ χολώ[ν]ουσα ἢ δίκη διὰ τὴν πρὸς
τὸν ἀνεψιὸν ἡμῶν συκοφαντίαν. καὶ ἐν τῇ βασιλευδίᾳ ὁ
λοιμὸς ὑπερνήξισε, καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ὀθωμανῶν
τῇ κατὰ σκυθῶν οἱ στρατιῶται τὸν ἀρχιστρατήγον αὐτῶν,

καὶ χιλιάρχον μεληδὸν κατέκοψαν, καὶ διεσκορπίσθησαν οἱ γενάδαι. ταῦτα λέγεται καὶ διὰ τὴν εἰς ἔω παρεμβολήν, καὶ στόλον τὸν εἰς εὐξείνου.

Τῷ 1779^ω στόλων ἑτοιμασία πάλιν κατὰ τῆς χερσῶνος, καὶ τῆς μαρτίου μετὰ πολλὰς λογομαχίας ἐδέχθη τὸ αὐτόνομον τῶν σκυθῶν ἡ ὑψηλὴ πόρτα, καὶ τὰ κεφάλαια τὰ λοιπὰ (ὡς λέγεται καὶ ἐνεδύθησαν οἱ μεσάζοντες ὀθωμανοὶ σισύρας, καὶ χλαμύδας, καὶ οἱ πρέσβεις ρουσίας καὶ γαλλίας, καὶ ὁ στόλος κατὰ ἀλβανῶν τῶν εἰς πέλοπος, καὶ φόνων πολὺς ἀλβανῶν, καὶ σιτοδεία ἐν ἐλλάδι, καὶ θεσσαλία, καὶ τῶν περὶ καὶ λιμὸς μέγας, ὡς καὶ ὁ παρέλθων χειμὼν μέγας, καὶ ἀφόρητος, ἐξ οὗ ἡ ἀφορία γῆς καὶ σιτοδεία, ἀποστασία τελεία ἀλβανῶν.

Καὶ τῷ 1780 — ἐκστρατεία κατ' αὐτῶν, καὶ ὀρισμοὶ εἰς τέλη χειμῶνος καὶ οὗτος βαρὺς μετὰ νόσων διαφόρων, καὶ κλείδονες θαλάσσης μέγιστοι καὶ πλοίων καταποντισμοὶ, καὶ ἀνθρώπων ὄλεθρος, μετὰ πολλὰς λογομαχίας, καὶ διαφόρους κινήσεις τῆς αὐλῆς ἐκπρύχθη τέλος ἡ βασιλὶς αἰκατερίνη Β^α κυρία καὶ βασιλὶς τῆς χερσῶνος, καὶ ταυρικῆς, καὶ πάσης τῆς ἔξω σκυθίας. Ἐπιταὶ Ἐκ τῶν τῆς σχολῆς καὶ ἡ σφραγὶς τοῦ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου Καλλινίκου Ε', οὗτινος τάνωτέρω χρονολογικὰ σημειώματα εἶνε αὐτόγραφα. Ἐν τέλει τοῦ κώδικος, ἐπὶ τοῦ παραφύλλου τοῦ συνεσταχωμένου τῇ πινακίδι· ῥήγας Ἰωάννου ῥήγα ἀνέγνωσεν τὸν παρόντα ψευδοασκητὴν ἀξέντιον καὶ ἐκαταφρόνησεν τὴν κενοδοξίαν ὅσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπῆνεσεν τὴν καλὴν προαίρεσιν τοῦ ποιητοῦ τῆς παρούσης κωμωδίας ὅστις ἀξέντινιανὸς ὢν, ὕστερον γνωρίσας τὸ φῶς ἠκολούθησεν αὐτῷ, γενόμενος καταφρονητῆς τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀξιοκαταφρονήτου πίστεως. δεχθῆται οὖν τὴν παρούσαν κωμωδίαν καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ ἀναγινώσκοντες, ἐπαινοῦντες τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ γνώμην. Ἐρῶσθε 1813 μαρτίου α'.

ὁ Παντῶν ἐλάχιστος ῥήγας Ἰωαννίδης

Στάχωςις βυρσίνη ἀπλή.

30.

Χαρτ. 0,168 X 0,113. Αἰῶνος XVIII (φ. 149).

1 (φ. 1^α). «[Περὶ] συντάξεως κατὰ τὴν κοινὴν προφορὰν».

Ἐν τῇ ἀνω ὡς τοῦ φ. 1^β Αὐγούστου - κζ^η: ~ ἡρξάμην: ~

2 (φ. 13^α). «Θέματα ἐκ τοῦ ἀπλοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον».

Διήρηνται εἰς μέρη δεκατρία, ὧν ἡ ἀρχὴ ἐν φ. 13^α, 26^α, 33^β, 40^β, 43^β, 50^α, 64^α, 69^α, 74^α, 81^α, 86^β, 90^β, 93^β.

Ἐν φ. 13^α αψιδ' Ἀπριλλ: θ' - ἡρξάμην τὰ θέματα. Ἐν φ. 26^α αψιδ' Αὐγούσ: - γ' ἡρξάμην τὰ θέματα. Ἐν φ. 33^β αψιδ' νοεμβρίου κθ ἡρξάμην. Ἐν φ. 43^β αψιδ' ἀπριλλίου λη Ἐν φ. 50^β [αψιδ' Ἰουνίου: - ἡρξάμην.

Ἐν φ. 25^β καὶ 33^α. Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Κοσμᾶ παπᾶ μπέτζου.

3 (φ. 100^α). [Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ] Λογικὴ (Κεφάλαια φιλοσοφικά).

Προτάσσεται προοίμιον αὐτῷ ὁμοιωτῶ καὶ θεοτιμητῶ πατρὶ Κοσμᾶ, τῷ ἀγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαιουμά, Ἰωάννης ὁ ταπεινός».

Ἄρχ. [Φ]αίνεται μοι κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα ὅπου ἤθελαν [χρ]ειασθῆ οἱ ἀρχάριοι μαθηταί. Τέλ. (κελ.): ἔστι δὲ καὶ ἡ λογικὴ ἀνάλυσις, ὅταν τὸν προτεθέντα συλλογισμὸν ἀναλύσωμεν εἰς τὸ οἰκεῖον σχῆμα· ἔστι καὶ μαθη[ματικὴ]....

Ἐν ἀρχῇ αψιδ' Ὀκτωβρίου ιγ' ἡρξάμην τῆς κατ' ἐπιτομὴν λογικῆς ἡμέρα Β'.

Ὁ κώδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν· γεγραμμένων ὑπὸ δύο χερῶν α' (φ. 1-99) καὶ β' (φ. 100-149).

Στάχωςις νεωτέρα, ἐφ' ἧς χρυσοῖς γράμμασι· Don de Laurent Pantia Skaramanga.

31.

Χαρτ. 0,11 X 0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 141).

1 (φ. 26^α). «Κανόνες συνοδικοὶ καὶ ἀποστολικοὶ καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἐτέρων ἁγίων».

Ἐν ἀρχῇ (φ. 2^α) προτάσσεται α') Πίναξ τῶν περιεχομένων κατὰ κεφάλαια ρξε' ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰ ἐν τῷ κειμένῳ περιλαμβανόμενα καὶ β') «Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον· νουθεσία εἰς πνευματικὸν πατέρα καὶ ἀφάλεια». Ἄρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων. Δὲν περιλαμβάνονται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πίνακι.

Ἐν φ. 87^α σημειώματα ἐν βλαχικῇ γλώσσῃ.

2 (φ. 88^α). «Περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ ἡλικία ἐπιστρεφόντων».

3 (φ. 122^α). «Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλῃ ἀποδημῆσαι τις».

4 (φ. 123^β). «Διήγησις ὠφέλημος τοῦ ἁγίου Φωτίου περὶ τῆς Παναγίας ἦν τινα συνεγράψατο ὁ ἅγιος Φιλήμων».

5 (φ. 126^α). Ἐκ τοῦ Πατερικοῦ διήγησις περὶ ἐξομολογήσεως.

6 (φ. 130^α). Ἑρμηνεία περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

7 (φ. 133^β). «Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἀλόγως ἀφοριζομένων ἢ ἀναθεματίζοντας ἢ λόγῳ ἑαυτοὺς δεσμεύσαντας».

8 (φ. 134^β). «Εὐχὴ λεγομένη εἰς τὸν προπετῶς ὀμνύοντα».

9 (φ. 135^α). Εὐχὴ μεταλήψεως.

Ἀναφέρεται εἰς πολλοὺς ὁμοῦ· ὅπως δὲ γίνηται χρῆσις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ δι' ἓνα μόνον, ἐτέθη ἐν μέσῳ τῶν στίχων ἄνωθεν τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἐρυθρόγραφος ὁ ἐνικός.

Ἐν φ. 139^β ἐρυθροῖς γράμμασι τάδε· Οὐαί σοι τριτάθλιε Δαμιανέ· ὅτι ταῦτα καὶ πλείονα ἐπραξας· -μνήσθητί μου θνηπόλε· —

Ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει παρκαφύλλοις ἀνάξια λόγου σημειώματα. Στῆχως βυραίνη.

(Ἐπεται συνέχεια).